

1917-03-07

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Afsendersted:

Rolfsgade 17 4

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Adressen er skrevet øverst s. 1

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB8398

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSSKRIFTION

Med kuglepen øverst s. 1: læst 1964

[Med blæk:]

Rolfsvej 17 4. den 7/3 - 17.

Kæreste lille Junge! Tusind Tak for Dit goe Brev - det er også Synd af mig at plage Dig med det Tøj - Du har så Ret i, at det bør vente og ses an - der stod mig blot i Hovedet noget om, at jeg måtte købe under Udsalget, men det er jo så forholdsvis lidt, jeg får at købe, så det klares jo nok. - Du kan sige til Be, at det var 10 Kr, hun kom til at skylde mig; jeg skulde have haft hendes Guldpenge - som jeg kunde tjene 8% på ved at veksle dem i svenske Sedler - da jeg nu ikke alligevel måtte få Guldpengene, har Be sagt noget til Buf om, at jeg i Stedet skulde have Procenterne, men det finder jeg ganske urimeligt.

Søde Hunge - jeg må have Lov til at hyle lidt for Dig - det hjælper så godt; du kan tænke Dig, at nu har det været at mærke en Uge - denne forfærdelige Asthma - jeg er fortvivlet, hver Nat må jeg sidde timevis op i Sengen bare for at få Luft; det er lidt bedre om Dagen, når jeg er oppe, men jeg er så totalt udmattet, at det tager mig en Time at klæde mig på - og så må jeg ... efter Vejret igen en lang Tid - jeg kan ikke gå over Gulvet uden at det begynder igen - og så kaster jeg ustandselig Skum op - og Hosten giver ofte de rædsomste Smerter i Underlivet, så jeg må sidde og holde med begge Hænder på min arme lille Unge; kan Du ikke forstå, det er en Prøvelsens Tid, og at jeg må hyle lidt for Dig. Buf er mageløs - men det er næsten for strengt for ham også - op 6 hver Morgen - hente Koks - gøre Ild - ned efter Mælk og Brød - koge Kakao og smøre Mad, så passer han Frokostbakke til til mig og Kl 7. styrter han til sit Arbejde på et Værksted langt ude på Amager; der står han hele Dagen med strengt legemligt Arbejde - og så snart det slutter - farer han igen ud til mig - gør Sovekamret i Stand og giver mig Middagsmad - styrter hjem til sin egen Middag Kl 6 - så er han her igen ved 8 Tiden - vadske op - og, når ikke er altfor dødtræt, så vadske han også Gulvene - og altid er han smilende og sød, skønt jeg dog ser, hvor træt han er; men jeg kan intet - udover at klæde mig på og Dagen igennem koge Saltvand på Kakkellovnen til Gurgling af Halsen, som bestandig er fuld af Slim. Det er ikke Skaberi - jeg prøver til - og mister straks Vejret af det. Er det ikke også fatalt med denne Iskulde, som står ud ad Vinduer og Døre og er uovervindelig. Kan Du ikke tænke, det er be'sk at sidde her ene hele Dagen med alle disse Kvaler - når man har en Søster 20 Min. herfra - og ved, at hun næsten daglig er herinde - hun ved, at jeg bestandig er syg - men bevares, det koster jo 4 Øre at telefonere og spørge, hvordan det går. Jeg kan slet ikke fatte det.

Nå, det er ikke værd at nære Beskheden - det er også surt, at jeg er så forbavset, Junge.

Nu skal jeg ikke hyle mere. Tænk, at Mor nu véd alt. Jeg har haft 2 Besøg i al denne skrækkelige Sygetid, begge af Tante. Første Gang havde hun lige fået alt at vide - var for... - rådede mig for Giftermålet ske - som jeg vist har fortalt Dig. Otte Dage efter fik jeg det næste Besøg - lå igen i Sengen og var frygtelig elendig. Tante kom for at læse nogle Breve fra Mor. Ja, Junge, det er skrækkeligt af mig, men når Mor farer sådan frem - med den mest ubarmhjertige Vrede og Foragt, kalder min Handlen væmmelig og afskyelig - taler om den store Skandale etc - så bliver jeg så underlig kold og følelsesløs overfor Mor - hun bliver så fjern og fremmed for mig - det er, som om det slet ikke vedkommer mig. Sorg og Bedrøvelse - det smelter mig fuldstændig og gør mig ulykkelig over, at jeg har voldt andre ondt. Men Vrede gør mig bare kold og hård; jeg véd, det er stygt af mig - men jeg kan ikke forbedre det: det drejer sig dog om alt det, som for mig betyder mest i Livet - ja alt; det som for mig er det smukkeste og værdifuldeste af alt i Verden.

Tante havde skreven til Mor, om hun ikke kunde tænke over det - og siden skrive et venligt Brev til mig (den søde Tante!) men Mor svarede, at det var foreløbig umulig - hun var altfor knusende vred. Elle var også meget vred og oprørt, sagde at når Be så ofte havde været kølig mod mig, så havde det sin gode Grund! (!) Junge var den eneste, som undskyldte og forsvarede mig (Tak, lille søde Junge, jeg véd jo, at Dig kan jeg altid stole på.)